

مروری بر روش‌های تولید، ارزیابی و تشخیص الگوی استتاری

A Review for Camouflage Pattern Designing, Evaluating and Breaking Methods

منا زینل پور یزدی^۱، پدram پیوندی^{۱*}، حسین ایزدان^۲

۱- یزد، دانشگاه یزد، مجتمع فنی و مهندسی، دانشکده مهندسی نساجی، صندوق پستی ۷۴۱-۸۹۱۹۵

۲- اصفهان، دانشگاه صنعتی اصفهان، مجتمع فنی و مهندسی، دانشکده مهندسی نساجی، صندوق پستی ۸۳۱۱۱-۸۴۱۵۶

چکیده

مسئله استتار قرن‌هاست که به‌وسیله حیوانات و انسان‌ها به منظور محافظت خود از دشمن و در واقع راهی برای جلوگیری از دیده‌شدن هدف توسط مشاهده‌گر استفاده می‌شود. در مقاصد نظامی نیز برای تغییر شکل‌دادن نیروها و تجهیزات در برابر شناسایی دشمن از استتار به‌عنوان فریب نظامی استفاده می‌شود. در زمان‌های قدیم تولید طرح‌های استتاری توسط هنرمندان و به‌طور دستی انجام می‌شد که بسیار زمان‌بر و پرهزینه بود. امروزه با پیشرفت فناوری و اهمیت‌داشتن استتاری مناسب، استفاده از روش‌های پردازش تصویر نظیر فیلترهای بهبود تصویر، فیلترهای تشخیص لبه، شکل‌شناسی ریاضی، استفاده از روش خوشه‌بندی k-means و نیز استفاده از فرکتال سبب افزایش دقت و سرعت تولید این گونه طرح‌ها می‌شود. در این بررسی، پژوهش‌های انجام گرفته در زمینه تولید، ارزیابی و تشخیص استتار با استفاده از روش‌های پردازش تصویر بررسی شد.

کلمات کلیدی

الگوی استتاری، پردازش تصویر، خوشه‌بندی، فرکتال

تعریف استتار

واژه استتار برگرفته از کلمه فرانسوی به معنای کور و نابینا و در اصطلاح ایتالیایی به معنای پنهان کردن هویت، فریب و منشأ نامشخص است. همواره استتار از دغدغه‌های مهم در زندگی بشر بوده است و بسیاری از پژوهشگران سعی کرده‌اند، برای استتار تعاریفی داشته باشند. در اینجا تعاریفی بیان شده که ماهیت استتار را مشخص می‌سازد. استتار شامل مخلوطی از روش‌های مختلف با استفاده از مواد و رنگ‌آمیزی‌ها و نور و تاریکی برای پنهان کردن خود از دید افراد و سایر حیوانات است. استتار از راه‌هایی است که

برای در امان ماندن موجودات زنده و غیرزنده از دیده‌شدن به‌وسیله دشمن از طریق غیرقابل تشخیص شدن از محیط اطراف به‌کار می‌رود. با این تفسیرها، اغلب لباس‌های استتاری با هدف پنهان‌کاری و همسان‌سازی با محیط ساخته می‌شوند تا با محیط زمینه پیرامون، یکسان انگاشته شوند و از برگشت شکل منظم بدن خود، با مختل کردن و برهم‌زدن دید دیگران، جلوگیری به‌عمل آورند. استتار در زمینه نظامی نیز به‌عنوان روشی چشمگیر برای محافظت از تجهیزات و امکانات نظامی در جنگ‌های مدرن نیز استفاده می‌شود [۱-۴].

*مستول مکاتبات، پیام‌نگار: peivandi@yazd.ac.ir

انواع استتار

استتار را می‌توان به دو نوع مرئی و نامرئی تقسیم‌بندی کرد. ابتدا برای پنهان‌سازی، استتار در ناحیه مرئی صورت انجام می‌شد، اما در سال‌های اخیر با پیشرفت علم، تجهیزات ردیابی نیز به سرعت پیشرفت کرده و در محدوده‌های مختلفی از طیف الکترومغناطیس عمل می‌کنند.

برای ایجاد استتار در نواحی مرئی، هدف باید از نظر رنگ، بافت و الگو با محیط اطراف آن همانند باشد. در این ناحیه از طیف الکترومغناطیس، ظاهر هدف و همانندی آن با محیط اطراف آن بسیار مهم است. اما، در ناحیه نامرئی مشاهده و شناسایی هدف با استفاده از تجهیزات شب انجام می‌شود.

در ناحیه نامرئی اگر هدف مدنظر بازتابی مشابه با بازتاب اجزای محیط داشته باشد، قابل تشخیص نیست و استتار صورت می‌گیرد. در نتیجه در ناحیه نامرئی طیف بازتابی هدف باید با طیف بازتابی محیط پیرامون همانند باشد [۵].

همچنین، استتار را می‌توان با توجه به قرارگیری در نواحی مختلف طیف به انواع زیر دسته‌بندی کرد [۶]:

الف) استتار با دامنه مرئی:

جهت تشخیص اشیاء بصری بدون استفاده از دستگاه‌های نوری در دامنه دید، مشکل ایجاد می‌کند. محدوده طول موج این نوع استتار $[0.78 \times 10^{-6}, 0.38 \times 10^{-6}]$ متر می‌باشد.

ب) استتار مادون قرمز:

جهت پیدا کردن اهداف با استفاده از تلویزیون مادون قرمز، عکاسی با مادون قرمز و یا عکاسی حرارتی مشکل ایجاد می‌کند. محدوده طول موج این نوع $[14 \times 10^{-6}, 0.78 \times 10^{-6}]$ متر می‌باشد.

پ) استتار ضد رادار:

جهت تشخیص اهداف استتاری با استفاده از وسایل راداری در محدوده مایکروویو با طول موج $[1, 3 \times 10^{-6}]$ متر، مشکل ایجاد می‌کند.

ت) استتار ماورای بنفش:

این نوع استتار جهت تشخیص اهداف با استفاده از وسایل عملیاتی در طول موج $[0.38 \times 10^{-6}, 0.1 \times 10^{-6}]$ متر مشکل می‌کند.

اصول تشخیص استتار

تشخیص شیء استتاری در محیط به‌وسیله بینایی انسان طی چهار مرحله انجام می‌شود [۹]:

الف- پیدا کردن خصوصیتی از تصویر که جزئی از پس‌زمینه نیست؛

ب- شناسایی منطقه‌ای در تصویر که نماینده تصویری واحد است؛

ج- تعریف لبه‌های تصویر (به‌دست‌آوردن شکل دوبعدی) و

د- تشخیص این مطلب که آیا شکل دوبعدی به‌وسیله شیء سه‌بعدی (که قبلاً در حافظه بیننده ذخیره شده است) ایجاد شده است.

مرحله (ج) براساس اصول اولیه قانون گشتالت که در ادامه به آن اشاره

می‌شود، تصویری از لبه‌های مرحله (ب) را تولید می‌کند.

قانون گشتالت

گشتالت علم روانشناختی، شناخت شکل است که Wertheimer روانشناس آلمانی در اوایل دهه ۱۹۰۰ آن را مطرح کرد [۱۱، ۱۰]. نظریه گشتالت بیان می‌کند، مغز انسان برای درک و فهم موضوعات پیچیده که از بخش‌های گوناگون تشکیل شده، به این گونه عمل می‌کند که تمام بخش‌ها را به‌صورت موضوعی واحد جمع‌آوری می‌کند و نخست درک کلی از آن موضوع را به‌دست می‌آورد [۹]. قانون گشتالت هفت اصل دارد که به‌صورت زیر تعریف می‌شود [۱۲، ۱۳]:

(الف) نزدیکی (proximity): عناصر نزدیک به هم با هم در یک گروه به‌نظر می‌رسند (جدول ۱ ردیف ۱).

(ب) شباهت: عناصر شبیه به هم با یکدیگر گروه‌بندی می‌شوند (جدول ۱ ردیف ۲).

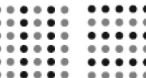

(ج) تداوم (continuity): خطوط صاف، مستقیم یا منحنی متعلق به هم هستند، مثلاً با توجه به جدول ۱ ردیف ۳، فرد خط A-B یا C-D را انتخاب می‌کند و احتمال انتخاب A-C و B-D خیلی کم است.

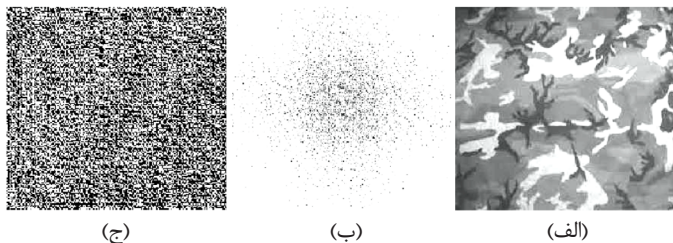
(د) بسته‌بودن: شکل‌ها حتی با اطلاعات ناقص و از دست رفته هم کامل می‌شوند (جدول ۱ ردیف ۴).

(ه) سرنوشت مشترک (common fate): عناصر متحرک که در یک جهت‌اند، متعلق به یک گروه به‌نظر می‌رسند (جدول ۱ ردیف ۵).

(و) طرح و زمینه (design-background): اساساً تمایل ذاتی به درک بخشی از رویداد به‌عنوان طرح و بخش دیگر به‌عنوان پس‌زمینه وجود

جدول ۱- قانون گشتالت [۱۲].

مثال تصویری	اصل گشتالت	ردیف
	اصل نزدیکی	۱
	اصل شباهت	۲
	اصل تداوم	۳
	اصل بسته‌بودن	۴
	اصل سرنوشت مشترک	۵
	اصل طرح و زمینه	۶
	اصل تقارن	۷

شکل ۱- اعمال تبدیل فوری روی پارچه استتاری: (الف) پارچه استتاری، (ب) طیف پارچه و (ج) فاز پارچه.

تصویر به کار می‌رود. با استفاده از این تبدیل تصویر را می‌توان به دو بخش طیف و فاز تبدیل کرد [۱۴]. استفاده از تبدیل فوری بیشتر در زمینه تولید طرح استتاری است. اعمال تبدیل فوری روی تصویری استتاری در شکل ۱ نشان داده شده است.

شکل‌شناسی ریاضی

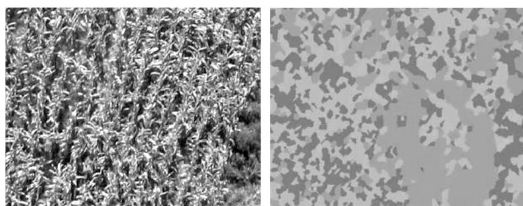
شکل‌شناسی (morphology) ریاضی روشی یکنواخت و قدرتمند در پردازش تصویر است که برای استخراج اطلاعات از تصویر به کار می‌رود [۱۵]. ابزار فرسایش و گسترش دو عملی که پایه پردازش مبتنی بر شکل‌شناسی ریاضی هستند و در زمینه تولید طرح‌های استتاری استفاده می‌شوند [۱۶]. در شکل ۲ نمونه‌ای از ایجاد الگوی استتاری از منظره طبیعی با استفاده از شکل‌شناسی ریاضی مشاهده می‌شود.

داده‌کاوی

داده‌کاوی به روشی گفته می‌شود که با استفاده از آن می‌توان اطلاعات نهان یا الگوها را در حجم زیادی از داده‌ها کشف کرد [۱۷]. امروزه از داده‌کاوی برای تولید طرح استتاری و تشخیص استتار استفاده می‌شود. دو روش پرکاربرد داده‌کاوی در این زمینه، استفاده از روش خوشه‌بندی k-means و خوشه‌بندی فازی k-means است که در ادامه به آن پرداخته شده است.

خوشه‌بندی k-means

خوشه‌بندی یا تحلیل خوشه‌ای، شاخه‌ای از علم تحلیل داده‌هاست که با استفاده از ویژگی مشترک داده‌ها و بدون نیاز به اطلاعات پیش‌فرض، داده‌ها را به تعداد خوشه از پیش تعیین شده نسبت می‌دهد. یکی از کاربردهای این روش خوشه‌بندی در گروه‌بندی نقاط با شدت نورهای مشابه است که از آن برای تقسیم‌بندی و جداسازی اشیا از زمینه تصویر

شکل ۲- ایجاد الگوی استتاری با استفاده از شکل‌شناسی ریاضی: (الف) تصویر اصلی و (ب) پارچه استتاری تولید شده [۱۶].

دارد. در جدول ۱ ردیف ۶، یک جام مشاهده می‌شود که در زمینه‌ای سفید قرار گرفته است. در حالت دیگر، تصویر دو صورت روبه‌روی یکدیگر که در زمینه‌ای مشکی قرار گرفته‌اند. با وجود این، امکان مشاهده این دو تصویر به‌طور هم‌زمان وجود ندارد. (ز) تقارن (symmetry): براساس این قانون ذهن، اشیا را به‌طور متقارن درک می‌کند و آن‌ها را حول نقطه مرکزی شکل می‌دهد. به‌عنوان مثال در جدول ۱ ردیف ۷ تمایل به درک سه برکت متقارن و نه ۶ برکت جداگانه وجود دارد.

روش‌های شاخص پردازش تصویر در زمینه استتار

پردازش تصویر روشی برای تبدیل تصویر به شکل دیجیتال و انجام برخی از عملیات روی آن، برای دریافت تصویری بهبود یافته یا برای استخراج برخی از اطلاعات مفید از آن است. پردازش تصویر شامل روش‌هایی است که اطلاعات دیجیتالی مهم را از بخش‌های تصویر جدا می‌کند. در چند دهه اخیر استفاده از روش‌های پردازش تصویر در زمینه تولید، ارزیابی و تشخیص استتار مورد توجه قرار گرفته است. در زمینه تولید طرح استتاری می‌توان به استفاده از روش‌های داده‌کاوی نظیر خوشه‌بندی فازی k-means اشاره کرد. در ارزیابی و تشخیص استتار نیز از فیلترهای لبه‌یاب و روش کنی استفاده زیادی شده است، در کنار این روش‌ها محاسبه بعد فرکتال نیز به‌عنوان روشی کارآمد برای تولید طرح استتاری استفاده شده است. در ادامه به‌طور مختصر به این روش‌ها پرداخته شده است.

فیلترها

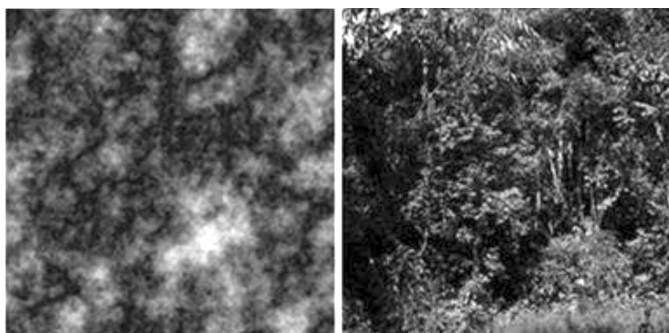
عملیات فیلترگذاری به‌گونه‌ای می‌شود که مقدار پیکسل‌های تصویر را با توجه به مقدار پیکسل‌های همسایگی آن تغییر می‌دهند. فیلترها به دو نوع مات‌کننده و تیزکننده دسته‌بندی می‌شوند. فیلترهای مات‌کننده برای بهبود و صاف کردن تصاویر استفاده می‌شوند از جمله این فیلترها، فیلتر گوسین است که از این نوع فیلتر برای عملیات پیش‌پردازش قبل از تولید طرح استتاری استفاده می‌شود. فیلترهای تیزکننده نیز لبه‌های تصویر را نشان می‌دهند که نمونه‌ای از این نوع فیلترها، فیلترهای Sobel و Prewitt هستند که در زمینه تشخیص و ارزیابی استتار مورد توجه زیادی قرار گرفتند. یکی از روش‌های پرکاربرد در تشخیص استتار روش کنی است که در آن از چند فیلتر متفاوت برای تشخیص لبه استفاده می‌شود [۱۴].

نمودار شدت فراوانی

نمودار فراوانی شدت یا هیستوگرام (histogram) مبنایی برای بسیاری از روش‌های پردازش حوزه مکانی نظیر آستانه‌گذاری تصویر و بهبود تباین (contrast) تصویر است. در زمینه استتار از هیستوگرام بیشتر برای عملیات پیش‌پردازش قبل از تولید طرح استتاری استفاده شده است [۱۴].

تبدیل فوری

تبدیل فوری (fast Fourier transform) در پردازش تصویر بیشتر برای اعمال فیلترهای بالاگذر، پایین‌گذر یا استخراج تکرارهای موجود در

شکل ۴- نمونه‌ای از تولید طرح فرکتالی [۲۰]: (الف) تصویر اصلی و (ب) تصویر فرکتالی.

همانند است. فراکتال‌ها شکل‌هایی هستند که برخلاف شکل‌های هندسی اقلیدسی به هیچ وجه منظم نیستند. این شکل‌ها اولاً سرتاسر نامنظم‌اند، ثانیاً میزان بی‌نظمی آن‌ها در همه مقیاس‌ها یکسان است و جسم فراکتال از دور و نزدیک یکسان دیده می‌شود. فرکتال‌ها دارای سه ویژگی مشترک خودهمانندی، پیچیدگی در مقیاس خرد و نداشتن بعد صحیح هستند. در زمینه تولید طرح استتاری از بعد فرکتالی استفاده می‌شود. استتار سنتی براساس تعدادی از علائم بی‌قاعده با زاویه‌های نرم و هموار است که مرز بین رنگ‌ها به خوبی مشخص می‌شود، اما امروزه برای دستیابی به طرح‌های استتاری مؤثرتر، از تلفیق الگوهای کوچک و بزرگ استفاده می‌کنند که به این طرح‌ها، طرح‌های دیجیتالی یا فرکتالی می‌گویند [۲۰]. شکل ۴ نمونه‌ای از تولید طرح فرکتالی را نشان می‌دهد.

مروری بر پژوهش‌های انجام شده در زمینه استتار
با توجه به اهمیت استتار، در چند دهه اخیر توجه پژوهشگران و دانشمندان زیادی به این زمینه جلب شده است. در این قسمت به کارها و پژوهش‌های انجام شده در زمینه تولید، ارزیابی و تشخیص استتار پرداخته شده است.

تولید طرح استتاری

برای چاپ یک طرح روی پارچه به دلیل محدودیت رنگی که وجود دارد، باید رنگ‌ها کاهش داده شود که این کمی‌سازی رنگی باید به بهترین شکل ممکن انجام شود، زیرا روی کیفیت طرح پارچه اثرگذار است. یکی از روش‌های کاهش رنگ استفاده شده به کارگیری روش فازی k-means است. در این روش مراکز اولیه باید انتخاب شود، بنابراین انتخاب مناسب می‌تواند در بهبود عملکرد این الگوریتم بسیار مؤثر باشد. با توجه به اهمیت این موضوع گرجی و همکاران [۲۱] در سال ۲۰۰۷ روش جدیدی را برای به دست آوردن خوشه‌های اولیه مناسب برای بهبود در عملکرد الگوریتم فازی k-means ابداع کردند.

ابتدا برای ساده‌سازی محاسبات و صرفه‌جویی در وقت از اصول آنالیز ترکیبی (principal component analysis, PCA) برای پیدا کردن یک بعد مناسب از سه بعد رنگی موجود استفاده شد. سپس، از تابع چگالی احتمال (probability density function, PDF) برای تخمین مراکز اولیه استفاده شد که نقاط دارای تابع چگالی احتمال بیشتر، شانس زیادتری برای انتخاب به‌عنوان مراکز اولیه داشتند.

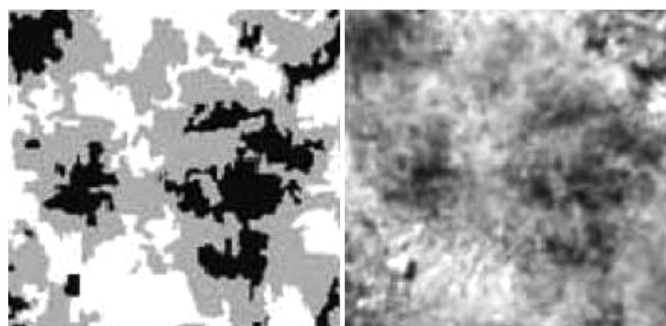
استفاده می‌شود. به‌طور خلاصه الگوریتم k-means [۱۸] عبارت است از:
- انتخاب k داده از میان داده‌ها به صورت تصادفی به‌عنوان مراکز خوشه‌ها؛
- تعیین فواصل بقیه داده‌ها با مراکز خوشه‌ها؛
- قرارگیری داده‌هایی در آن خوشه که به مرکز هر یک از خوشه‌ها نزدیک‌اند؛
- محاسبه میانگین هر یک از خوشه‌ها به‌عنوان مراکز جدید خوشه‌ها و تکرار مرحله دوم تا چهارم تا رسیدن به عدم تغییر در خوشه‌ها.
به علت اینکه الگوریتم خوشه‌بندی k-means با مراکز خوشه تصادفی کار می‌کند، برای همین نتایج خوشه‌بندی، متأثر از مراکز خوشه اولیه انتخابی است در نتیجه الگوریتم دارای جواب یکتایی نیست. مسئله پیدا کردن خوشه‌بندی بهینه، در این زمینه مورد توجه است و معمولاً مسئله اعتبار خوشه نامیده می‌شود. شاخص‌های اعتبار خوشه‌بندی اغلب از دو معیار فشردگی و پراکندگی برای ارزیابی خوشه‌بندی انجام شده استفاده می‌کنند. این شاخص‌ها سعی در محاسبه فشردگی و جدایش بین خوشه‌ها و در برخی موارد هم‌پوشانی آن‌ها و ساخت ترکیب مناسبی از آن‌ها برای پیدا کردن مناسب‌ترین خوشه‌بندی دارند. از این خوشه‌بندی بیشتر در زمینه کاهش رنگ تصاویر برای ایجاد تولید طرح استتاری استفاده می‌شود.

خوشه‌بندی فازی

در خوشه‌بندی k-means هر داده متعلق به یک خوشه است و نمی‌تواند عضو دو خوشه یا بیشتر باشد. به عبارت دیگر، خوشه‌ها با یکدیگر هم‌پوشانی ندارند، اما در حالتی که مقدار تشابه یک داده با دو خوشه یا بیشتر یکسان باشد، از خوشه‌بندی فازی [۱۹] استفاده می‌شود. از این نوع خوشه‌بندی نیز برای تولید طرح استتاری و کاهش رنگ تصاویر استفاده می‌شود. در شکل ۳ نمونه‌ای از طرح استتاری ایجاد شده به‌وسیله خوشه‌بندی فازی k-means مشاهده می‌شود.

هندسه فرکتال

فرکتال یا برخال ساختاری هندسی (fractal geometry)، متشکل از اجزایی است که با بزرگ کردن هر جزء به نسبت معین، همان ساختار اولیه به‌دست می‌آید. به عبارتی دیگر، فرکتال ساختاری است که هر جزء از آن با کل آن

شکل ۳- طرح استتاری ایجاد شده با روش فازی k-means: (الف) تصویر اولیه و (ب) الگوی استتاری [۲].

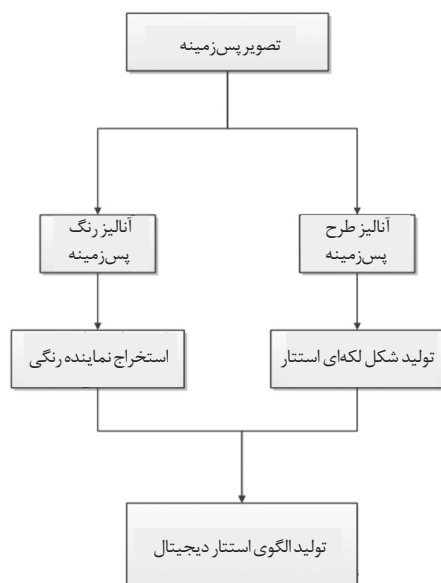
در تولید طرح‌های استتاری سخت‌ترین مرحله مشخص کردن شکل‌ها و تکرار آن‌ها برای دستیابی به طرحی استتاری است.

Dimitrovski و همکاران [۱] در سال ۲۰۰۹ از روش‌های پردازش تصویر برای مشخص کردن شکل استفاده کردند. ابتدا از محیط شهری پایتخت اسلوونی عکس گرفته شده و پس از انجام عملیات پیش‌پردازش شامل صاف کردن تصویر روی آن با نرم‌افزار فوتوشاپ با استفاده از آستانه‌گذاری (threshold) تصاویر مرزی شدند و شکل‌های هندسی، غیرهندسی و میکرو استخراج شدند و پس از تکرار و ترکیب با هم به صورت الگوی استتاری درآمدند. شکل ۶ نمودار جریان (فلوچارت) تولید طرح استتاری را با استخراج شکل‌ها نشان می‌دهد.

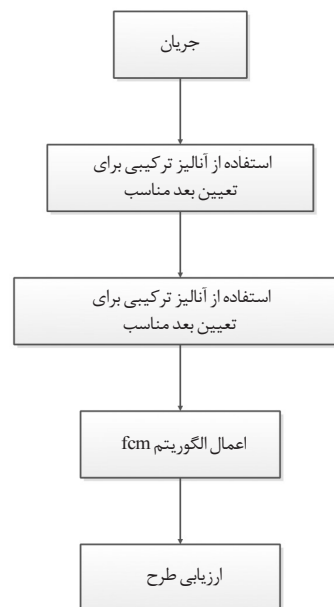
Zang و همکاران [۲۲] در زمینه طراحی استتار در سال ۲۰۰۹ روش باینونیک را برای ایجاد طرح‌های استتاری ارائه دادند. یکی دیگر از کارهای آن‌ها بهبود خوشه‌بندی فازی k-means در انتخاب رنگ‌های استتاری برای ایجاد طرح استتاری بود.

آن‌ها در سال ۲۰۱۰ طراحی استتار را با کمک روش فازی k-means انجام دادند که روش تولید با استفاده از خوشه‌بندی فازی به‌طور خلاصه در شکل ۷ نشان داده شده است. در این روش جدید، تعدیل هیستوگرام و تطابق رنگی بین رنگ‌های پس‌زمینه تصویر و رنگ‌های استاندارد نظامی توسط فضای رنگی HSV (HSV colour space) برای تعیین نماینده‌های رنگی در ابتدا انجام دادند. سپس، با به‌کارگیری روش فازی k-means شکل لکه‌ای استتار را ایجاد کردند و با به‌کارگیری عملیات شکل‌شناسی و سپس استفاده از نماینده رنگی استخراج شده، الگوی استتاری را تولید کردند.

Kim و همکاران [۲۳] در سال ۲۰۱۱ برنامه‌ای خودکار را برای ایجاد الگوی پیکسلی طبق فرایندی اجرا کردند که در شکل ۸ نشان داده شده است. برنامه بدین صورت عمل می‌کند که ابتدا تصویر بارگذاری شده سپس منطقه‌ای از تصویر انتخاب می‌شود. رنگ‌هایی بر اساس ویژگی‌های پس‌زمینه

شکل ۷- نمودار جریان تولید طرح استتاری با روش فازی k-means [۲۲].

شکل ۵- نمودار جریان (فلوچارت) روش بهبود انتخاب مراکز خوشه‌های اولیه [۲۱].

در نهایت، هم برای ارزیابی تفاوت رنگی بین طرح اصلی و طرح چاپ شده روی پارچه از روش S-SiLAB (S-CEILAB) استفاده شد که بر پایه فضای رنگی سیلاب است. روش بهبود انتخاب مراکز خوشه‌های اولیه در شکل ۵ نشان داده شده است.

شکل ۶- نمودار جریان تولید طرح استتاری با استخراج شکل‌ها [۱].

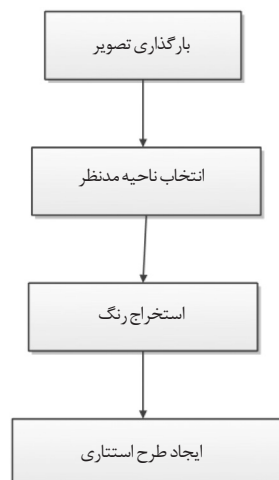
نهایت طرح استتاری ایجاد شد. در شکل ۹ خلاصه روش ایجاد طرح استتاری مبتنی بر اشتراک‌گیری به صورت نمودار جریان آورده شده است.

گرچه این روش با ترکیب چند طرح استتاری، طرحی با قابلیت تعمیم بیشتر ارائه می‌کند و تصاویر بیشتری را در نظر می‌گیرد، اما این روش نمی‌تواند برای تعداد تصاویر نامحدود استفاده شود، در نتیجه صفا بخش عبدی [۲۴] در سال ۲۰۱۱ روش دیگری را ارائه دادند که در آن می‌تواند هر تعداد دلخواه تصویر زمینه به عنوان ورودی داد و طرحی متناسب با رنگ و بافت تصاویر ورودی به عنوان خروجی دریافت کرد. این روش بر پایه الگوریتم‌های تکاملی عمل می‌کند و از شیوه‌ای تصادفی برای تولید طرح‌های استتاری بهره می‌برد.

Zhang و همکاران [۲۵] در سال ۲۰۱۳ مدل ترکیب رنگی را بر اساس بسامد زاویه‌ای ارائه دادند که برای طراحی طرح استتاری دیجیتال استفاده می‌شوند. این مدل نه تنها برای طراحی الگوی استتاری مفید است، بلکه برای ارزیابی میزان مؤثر بودن استتار نیز استفاده می‌شود. در شکل ۱۰ خلاصه روش ایجاد مدل ترکیب رنگی آورده شده است. در این روش ضرایب آثار جوی و روشنایی هوا که روی ترکیب رنگ اثرگذار است، روی الگوی استتار دیجیتال اعمال می‌شود، طرح به وجود آمده به وسیله تابع انتقال فوری از دامنه فضایی به دامنه بسامدی انتقال پیدا می‌کند، سپس از بسامد زاویه‌ای رنگی که به عنوان تابعی بسامدی برای بینایی انسان در نظر گرفته شده، برای فیلتر طرح استفاده شد (استفاده از سه فیلتر گوسی برای رنگ سبز، قرمز و سبز) و سر انجام طرح با تبدیل فوری معکوس، به یک طرح استتاری با ترکیب رنگی تبدیل می‌شود.

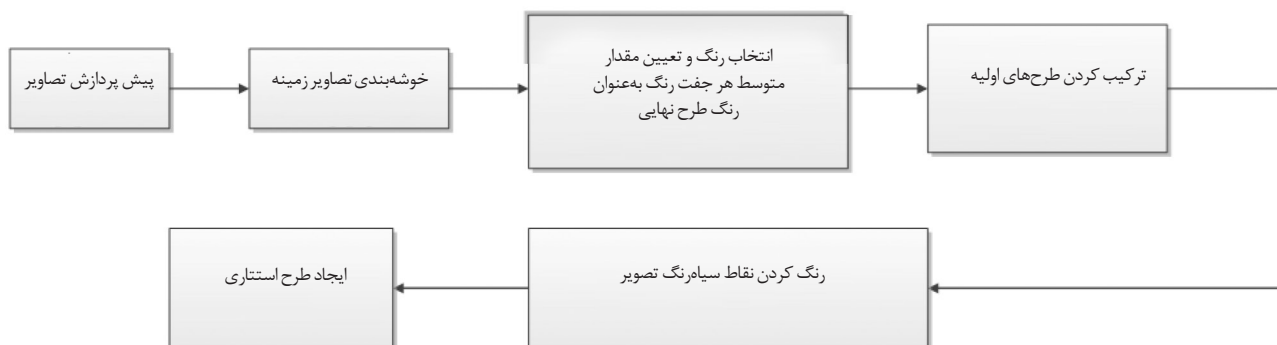
Jiang-Hua و همکاران [۱۶] در سال ۲۰۱۳ عملیات شکل‌شناسی ریاضی را برای ایجاد طرح استتاری استفاده کردند. در این مقاله نظریه شکل‌شناسی ریاضی و استتار با هم ترکیب شدند و الگوریتم‌های فرسایش و گسترش طبق نمودارهای جریان در شکل‌های ۱۱ و ۱۲ برای تصاویر رنگی طراحی شدند، سپس رنگ غالب پس‌زمینه تولید و طرح استتاری به وجود آمد.

منتظری [۲۶] در سال ۲۰۱۴ از الگوریتم ژنتیک برای طراحی الگوی استتاری استفاده کرد. در این پژوهش، ابتدا با استفاده از روش خوشه‌بندی k-means تصاویر ورودی به ۱۰ رنگ کاهش رنگ داده شدند. سپس، هر طرح نیز بین ۸-۱۰ رنگ کاهش رنگ پیدا کردند. سپس، الگوریتم پیشترین رنگی که در تصویر زمینه استفاده شده را با بیشترین رنگی که در

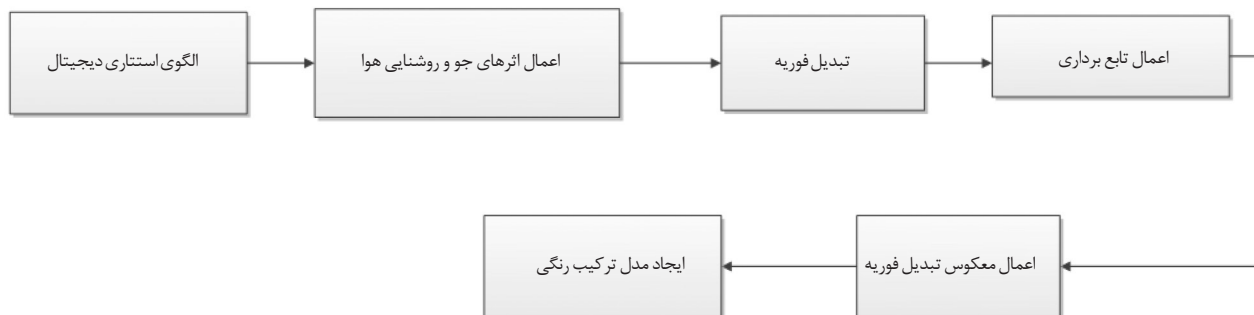

شکل ۸- نمودار جریان ایجاد طرح استتاری با برنامه خودکار [۲۳].

از تصویر استخراج شده در نهایت یک الگوی پیکسلی ایجاد می‌شود. صفا بخش و همکاران [۳] در سال ۲۰۱۱ روش جدیدی را برای تولید طرح‌های استتاری بر پایه اشتراک‌گیری و رشد نواحی مشترک ارائه دادند. همچنین، این روش قابلیت تعمیم برای تولید طرح استتاری برای چند طرح پس‌زمینه را نیز دارد. در این روش پس از پیش‌پردازش که برای بهبود تصویر انجام می‌گیرد، پیکسل‌های هر تصویر بر اساس رنگی که داشتند با روش فازی k-means به سه خوشه دسته‌بندی شدند، پیکسل‌های هر تصویر به رنگ مرکز خوشه درآمدند و این سبب شد تا از هر پس‌زمینه طرح استتاری اولیه به وجود آید. اما لزوماً رنگ‌های هر طرح یکسان نبود. بنابراین، برای تعیین رنگ الگوی نهایی رنگ‌های دو طرح با هم جفت شدند و مقدار متوسط هر جفت رنگ به عنوان رنگ طرح نهایی انتخاب شد. پس از یکسان‌سازی هر یک از رنگ‌ها در طرح‌های موجود برای اینکه بتوان بین آن‌ها اشتراک گرفت، باید رنگ‌ها در طرح از یکدیگر جدا می‌شدند، بنابراین برای هر رنگ یک ماتریس پوشش‌دهنده (global mask matrice) در نظر گرفته شد که با روی هم قرارگیری این ماتریس‌ها نواحی مشترک گسترش پیدا کردند. فرایند گسترش باید به گونه‌ای باشد که طرح بافت و شکل اصلی تغییر نکند. طی رشد نواحی نقاطی بودند که به هیچ رنگ خاصی تعلق پیدا نکردند و در طرح به صورت نقاط سیاه ظاهر شدند که برای رفع این مشکل نقاط به وسیله روش همسایگی پیکسل‌ها رنگ شدند و در

شکل ۹- نمودار جریان ایجاد طرح استتاری بر پایه اشتراک‌گیری و رشد نواحی مشترک [۳].

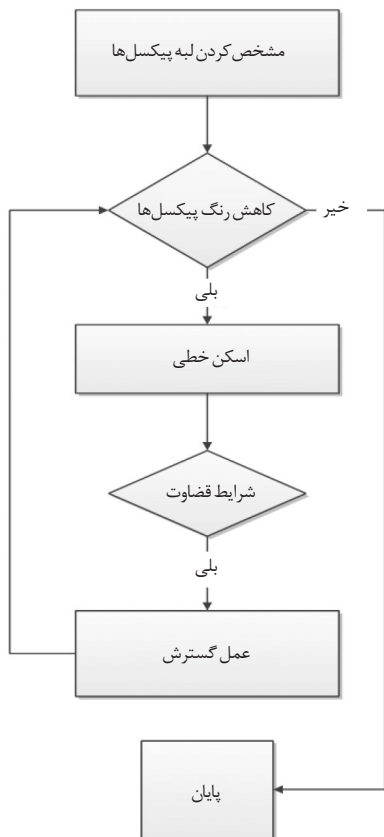
شکل ۱۰- نمودار جریان ایجاد مدل ترکیب رنگی برای ایجاد طرح استتاری [۲۵].

سال ۱۹۹۲ و نیز Doll و همکاران [۲۷] در سال ۱۹۹۳ انجام دادند، بدین صورت بود که مجموعه‌ای از تصاویر با اهداف استتاری جلوی پس‌زمینه‌ها قرار می‌گرفت و کاربران از لحاظ بصری و ذهنی عملکرد طرح‌ها را بررسی می‌کردند. در ارزیابی بصری استتار کنترل روی شرایط محیطی سخت است، در راستای کنترل بهتر شرایط، سازمان آتلانتیک شمالی و سازمان فناوری و تکنولوژی (NATO RTO) توسعه گروه SCI-095 را برای جمع‌آوری داده‌های شبیه‌سازی تصویر به عهده گرفتند. این روش دارای دو مرحله جمع‌آوری داده‌های تصویری و جمع‌آوری داده‌های مشاهده‌کننده و در نهایت تجزیه و تحلیل است. در سال ۲۰۰۷ تا ۲۰۰۹ نیروی ارتش آمریکا این روش را برای ارزیابی طرح استتاری جهانی (universal camouflage) و استتار چندجانبه (multiCam®) استفاده

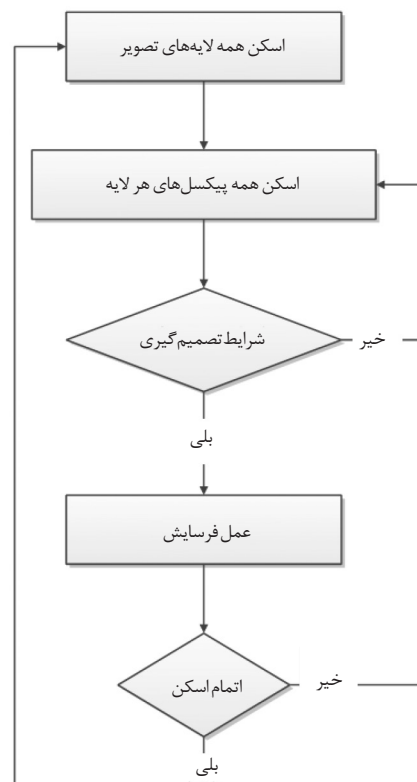
وجود دارد، جایگزین می‌کند و در نهایت طرح‌های استتاری با الگوریتم ژنتیک نیمه‌خودکار تولید می‌شود. کریم‌پور و همکاران [۲۰] در سال ۲۰۱۴ با استفاده از طیف فوری سطح تصویر یک طرح فرکتالی را ایجاد کردند که کارایی بهتری نسبت به طرح دیجیتالی دارد. روش ایجاد طرح فرکتالی در شکل ۱۳ آورده شده است.

ارزیابی استتار

بیشترین چالش در زمینه طرح‌های استتاری مختلف این است که مقدار مؤثر بودن آن به‌سختی قابل اندازه‌گیری است. در گذشته، روش‌های ارزیابی ذهنی مانند پرسش‌نامه استفاده می‌شد، اما چنین روش‌هایی فاقد داده‌های تجربی بود. امروزه روش‌های دیگری از ارزیابی ذهنی مثل شبیه‌سازی تصویر توسعه یافته‌اند. این روش را Boyce و Pollatsek در

شکل ۱۲- نمودار جریان الگوریتم گسترش [۱۶].

شکل ۱۱- نمودار جریان الگوریتم فرسایش [۱۶].

با رنگ، شکل و بافت محیط است. کشف موفق شیء استتاری وابسته به ویژگی‌های فیزیکی چشم مشاهده کننده است.

در سال ۲۰۰۸ Baumbach [۲۹] با توجه به جنبه‌های بینایی چشم انسان سه طرح استتاری متفاوت را از لحاظ کارایی بررسی کرد. نتایج نشان داد، در فواصل کم بافت‌های استتاری با عناصر کوچک‌تر و در فواصل بزرگ‌تر بافت‌های استتاری با اجزای بزرگ‌تر اثربخشی بیشتری در استتار دارند. مراحل کار در شکل ۱۴ آورده شده است.

صفابخش و همکاران [۳] همان‌طور که اشاره شد، در سال ۲۰۱۱ طرح‌های استتاری بر پایه اشتراک و رشد ناحیه‌های مشترک انجام دادند و در نهایت طرح تولیدی خود را از لحاظ بافت و رنگ ارزیابی کردند تا میزان شباهت آن را با تصویر زمینه بسنجند. مقدار تفاوت رنگ به صورت فاصله اقلیدسی رنگ متوسط هر یک از تصاویر زمینه و رنگ متوسط طرح بیان شد و سپس متوسط مربعات خطا برای هر رنگ محاسبه شد. برای بیان شباهت بافت از هیستوگرام گرادیان جهت‌دار (HOG) بدین صورت استفاده شد که ابتدا لبه پیکسل‌ها با روش کنی به دست آمد. سپس، مقدار هیستوگرام گرادیان جهت‌دار برای پیکسل‌های لبه در هر تصویر محاسبه شد. در نهایت مقدار متوسط مربعات خطا برای هیستوگرام‌ها به عنوان معیاری برای مقایسه تفاوت بافت بین هر طرح و هر تصویر زمینه محاسبه شد (شکل ۱۵).

در سال ۲۰۱۱ Zhang و همکاران [۲۲] پارچه‌های استتاری را با کمک روش فازی k-means تولید کرده سپس آن را ارزیابی کردند. روش ارزیابی آن‌ها بدین صورت بود که طرح‌های ایجاد شده روی دو پس زمینه مختلف قرار گرفتند و از طریق روش کنی و فیلتر Sobel لبه‌ها شناسایی و مقدار مؤثر بودن آن‌ها ارزیابی کردند.

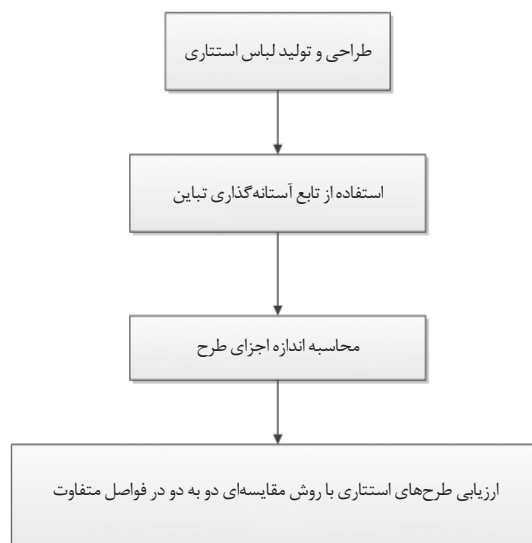
Ramli و همکاران [۳۰] در سال ۲۰۱۲ از تجزیه و تحلیل فراکتال‌ها برای ارزیابی کمی مؤثر بودن طرح‌های استتاری استفاده کردند. Gabrijeleic, Friskovec, Billock و همکاران آن‌ها را نیز قبلاً به طور موفقیت‌آمیزی روی طرح‌های منسوجات استفاده کردند. در این پژوهش،

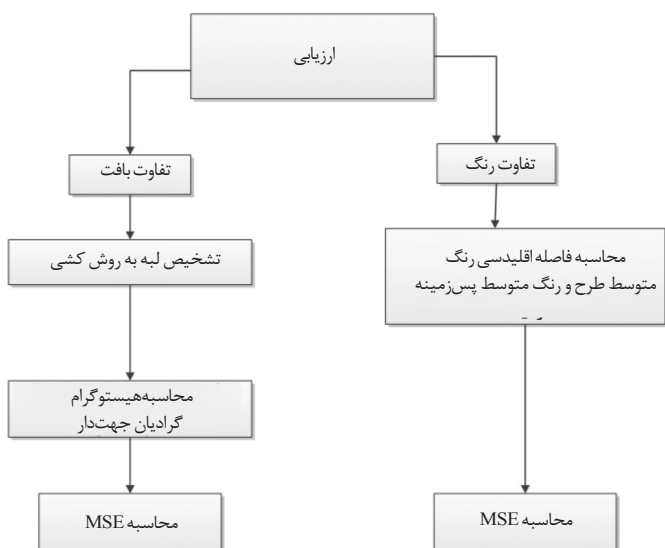
شکل ۱۳- نمودار جریان ایجاد طرح فرکتالی [۲۰].

کرد. شبیه‌سازی در سه محیط بیابانی، شهری و جنگلی انجام شد، در فواصل اندازه‌گیری متفاوت از اهداف استتاری عکس برداری شد. فاصله کانونی دوربین نیز به گونه‌ای انتخاب شد که تقریباً با محدوده دید انسان یکسان باشد. در مرحله ارزیابی مشاهده کننده لپ‌تاب، صفحه نمایش و موس بود. تصاویر روی صفحه نمایش قرار گرفتند و کاربر با فاصله‌ای معین در مقابل آن قرار گرفت. در هر بار اجرای برنامه تصویر استتاری روی منظره قرار گرفت و کاربر به محض مشاهده تصویر استتاری روی آن کلیک می‌کند. در نهایت با تجزیه و تحلیل نتایج حاصل نتیجه این شد که طرح استتار چند جانبه به علت اینکه بیشتر از طرح دیگر با ویژگی‌های محیط مطابقت دارد، سخت‌تر تشخیص داده می‌شود [۲۸].

برای اینکه یک شیء به خوبی بتواند در محیط استتار کند، نیازمند تطابق

شکل ۱۴- نمودار جریان روش ارزیابی استتار با توجه به جنبه‌های بینایی چشم انسان [۲۹].

شکل ۱۵- نمودار جریان ارزیابی بافت و رنگ [۳].

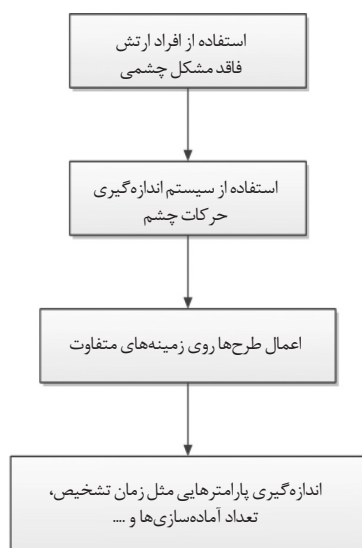
شکل ۱۷- سامانه ردیابی حرکات چشم انسان [۲۷].

بررسی کردند. مراحل روش شباهت ساختار وزنی در شکل ۲۰ آورده شده است.

کریم‌پور و همکاران [۲۰] در سال ۲۰۱۴ پس از ایجاد طرح فرکتالی با استفاده از طیف فوریه سطح تصویر، این طرح را با طرح سنتی استتاری و طرح دیجیتالی مقایسه کردند و به این نتیجه رسیدند که طرح فرکتالی مؤثرترین استتار را ایجاد می‌کند.

تشخیص استتار

سامانه‌های تشخیص استتار برای آشکار کردن شیء مستتر شده از پس‌زمینه آن استفاده می‌شود. کاربردهای بالقوه‌ای برای سامانه‌های تشخیص استتار وجود دارد، مثلاً از هم‌گسیخته‌سازی دشمنان در میدان جنگ با استفاده از همین روش‌های تشخیص استتار صورت می‌گیرد، بنابراین، مفهوم تشخیص استتار این است که چگونه می‌توان یک بافت خاص را از پس‌زمینه تولید شده تشخیص داد. مدل‌هایی که تاکنون ارائه شده‌اند، برای شناسایی منطقه استتار شده هستند، اما در کنار آن به شناسایی استتار حرکتی و استتار در حالت سکون نیز پرداخته‌اند [۳۳]. همان‌طور که پیش‌تر گفته شد، بسیاری از حیوانات به‌گونه‌ای هستند که

شکل ۱۸- نمودار جریان ارزیابی با داده‌های حرکت چشم [۲۷].

از دو پارامتر تجزیه و تحلیل فراکتال استفاده می‌شود. پارامتر اول بعد فراکتال بوده که مربوط به افزایش کیفیت جزئیات در افزایش مقیاس است. دومین پارامتر لکوناریتی (lacunarity)، کمیتی است که توزیع فضایی وجود فراکتال را در زمینه تعیین می‌کند. روش‌های متفاوتی برای محاسبه این دو پارامتر وجود دارد که در اینجا از روش جعبه حساب (box counting) استفاده شده است. در این روش، جعبه‌های شطرنجی روی بخشی از تصویر قرار گرفته و تعداد فراکتال‌ها و نیز پیکسل‌های داخل جعبه شمرده می‌شود. سپس، اندازه جعبه از لحاظ مقیاس کم می‌شود و فرایند تکرار می‌شود. شکل ۱۶ مراحل روش استفاده از فراکتال را نشان می‌دهد.

Lee و همکاران [۲۷] در سال ۲۰۱۳ طرح‌های استتاری را با داده‌های حرکت چشم ارزیابی کردند. این مطالعه ویژگی‌های حرکات چشم را طی جستجوی هدفی پنهان بررسی می‌کند. این سامانه از یک دوربین سر برای پیگیری تصویر مردمک و بازتاب قرینه استفاده می‌کند. سه دوربین روی دومین پیشانی بند نصب شده که اجازه ردیابی هم‌زمان موقعیت چشم و سر را می‌دهد. شکل ۱۷ سامانه ردیابی حرکات چشم انسان را نشان می‌دهد.

مراحل انجام آزمون داده‌های حرکت چشم در شکل ۱۸ نشان داده شده است.

Feng و همکاران [۳۱] در سال ۲۰۱۴ از روش جدیدی برای ارزیابی استتار استفاده کردند. روش بدین صورت است که طرح برجسته‌ای (saliency map) را از تصویر ورودی ایجاد می‌کند که می‌تواند به صورت کمی مقدار اختلاف هدف و زمینه را از نظر روشنایی و توزیع فضایی ارزیابی کند. روش به‌طور خلاصه در شکل ۱۹ آورده شده است. Ramteke و همکاران [۳۲] در سال ۲۰۱۴ با استفاده از روش شباهت ساختار وزنی (WSSIM) و ویژگی‌های تصویر واقعی، بافت استتاری را

شکل ۱۶- نمودار جریان استفاده از فراکتال برای ارزیابی کمی استتار [۳۰].

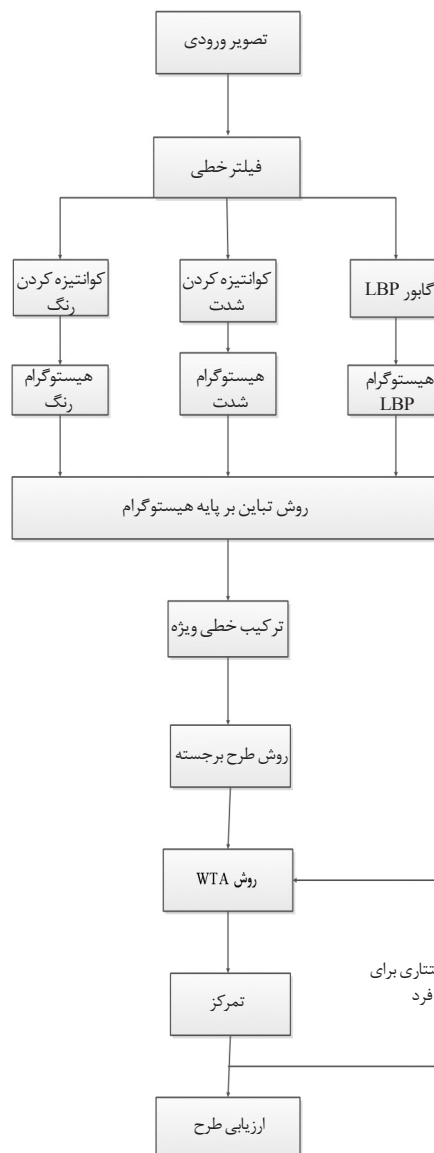
شکل ۲۰- نمودار جریان روش ارزیابی با استفاده از ساختار وزنی و پارامترهای تصویر طبیعی [۳۳].

Neider و همکاران [۳۷] در سال ۲۰۰۵ اثر شباهت زمینه هدف را در جست‌وجوی دیداری در تشخیص استتار بررسی کردند. در این روش طی چهار آزمون اسباب بازی‌های استتار شده با اندازه‌های متفاوت و در شرایط شباهت زمینه هدف متفاوت جست‌وجو شد. رابطه شیب جست‌وجو و شباهت زمینه هدف به دست آمد و در انتها از بررسی حرکتی چشم استفاده شد. اختلال رنگی و تقلید از محیط اطراف دو روش استفاده شده در طبیعت برای استتار است. اختلال رنگی از طریق تضاد شدید طرح ایجاد می‌شود، در حالی که تقلید از محیط برای ایجاد استتار حداقل تضاد را با پس‌زمینه ایجاد می‌کند.

Schaefer و همکار [۳۸] در سال ۲۰۰۶ این دو روش را با استفاده از به‌کارگیری پرندگان به‌عنوان شکارچی و پروانه‌ها به‌عنوان هدف در جنگل مقایسه کردند. نتیجه بدین صورت شد که پروانه‌هایی که در لبه‌های

شکل ۲۱- نمودار جریان تشخیص استتار به روش ماتریس هم‌رخداد و روش کنی [۳۵].

شکل ۱۹- نمودار جریان ارزیابی با روش طرح برجسته [۳۱].

قسمت بالاتنه آن‌ها تیره و پایین تنه آن‌ها روشن است. این سبب می‌شود تا آن‌ها بتوانند خود را استتار کنند.

Tankus و همکاران [۳۴، ۳۵] در سال ۲۰۰۰ روش تشخیص استتاری را بر پایه همین اصول ارائه دادند، این روش که توضیحی احتمالی را درباره قابلیت تشخیص ارائه می‌دهد، از عملگر خاصی برای شناسایی سطوح خاکستری محدب و مقعر سه‌بعدی استفاده می‌کند.

Nagabhusan و همکار [۳۵] در سال ۲۰۰۴ از ماتریس هم‌رخداد برای بررسی بافت استتاری استفاده کردند. آزمایش آن‌ها روی تصاویر ترکیبی، قابلیت این روش را به اثبات رساند. در این روش از مفاهیم ریاضیاتی فراگیر عملگرهای ماتریسی برای استخراج پارامترهای بافت به منظور جست‌وجوی هدف استفاده شده و در پایان از عملگر کنی برای بیرون کشیدن لبه‌های شیء استتار یافته استفاده شد. شکل ۲۱ مراحل روش تشخیص استتار به روش ماتریس هم‌رخداد را نشان می‌دهد.

تحلیل آماری و آزمون ANOVA بررسی شد. پژوهش های گذشته توجه بیشتر به راهکار شیء نسبت به راهکار جستجوی پس زمینه را دلیلی بر بی دقتی و کم بودن سرعت به حساب آورده بودند. اما سامانه بررسی حرکت چشم توجه بیشتر به زمینه را برای عملکرد بهتر نشان نداد. مراحل آزمون بصورت شکل ۲۲ است. شرکت کنندگان در فاصله ۶۲cm صفحه نمایش (مانیتور) قرار می گیرند. سپس با زدن دکمه روی صفحه نمایش بازی به این گونه شروع می شود که اشیای استتاری و عوامل حواس پرتی که از قبل انتخاب شده اند، به شرکت کننده نشان داده می شود و پس از آن هدف استتاری با صفحه نمایش جایگزین می شوند و فرد به دنبال هدف استتاری می گردد و با دادن پاسخ نادرست یا درست بازی تمام می شود (انتخاب صفحه استتاری با محدود کردن پیکسل شیء استتاری مدنظر و تکرار آن در کل صفحه انجام می گیرد).

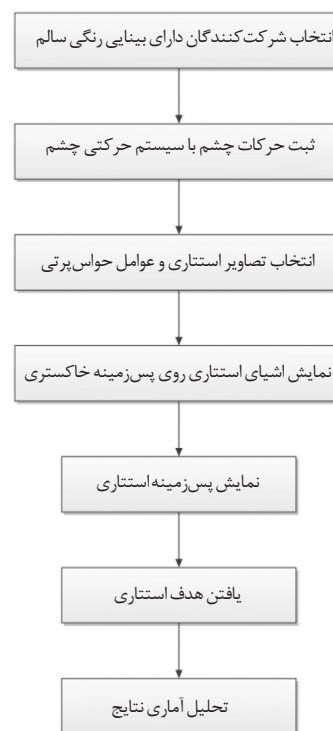
Pan و همکاران در سال ۲۰۱۱ برای تشخیص مؤثر اهداف استتار شده در زمینه پیچیده از روشی بر مبنای تحدد سه بعدی استفاده کردند [۴۱]. این روش از یک عملگر جدید استفاده می کند که خطوط خاکستری تصویر را به وسیله ساختار تحددی اهداف آماده می کند. سپس، برای محدود کردن اثر نویز از اعمال فیلتر میانه روی تصویر خاکستری استفاده می شود و در نهایت مؤثر بودن شناسایی و مؤثر بودن اهداف محدب فهمیده می شود. این روش نسبت به آشکار سازهای معمول لبه در شناسایی هدف های استتاری در زمینه پیچیده تواناتر است.

نتیجه گیری

در این مقاله تعاریف کلی استتار، روش های پردازش تصویر و داده کاوی در زمینه استتار آورده شد. در نهایت، مروری بر پژوهش های انجام شده در زمینه تولید، ارزیابی و تشخیص استتار انجام شد. مطالعات در زمینه تولید و طراحی نشان داد، روش های خوشه بندی k-means و روش فازی آن بیشترین کاربرد را دارند. از روش k-means بیشتر برای کاهش تعداد رنگ تصاویر ورودی و از روش فازی برای خوشه بندی تصاویر استفاده می شود. در زمینه ارزیابی و تشخیص استتار فیلترهای تشخیص لبه نظیر Sobel و Prewitt و روش لبه یابی کنی مورد توجه زیادی قرار گرفته اند، زیرا این روش ها پس از اعمال روی تصاویر استتاری لبه های تصویر را مشخص می کنند و این سبب می شود تا هدف با سرعت بیشتری تشخیص داده شود و از لحاظ کارایی ارزیابی شود همچنین، در این مقاله مختصری به مفهوم فرکتال و کاربرد آن در ارزیابی و تولید استتار پرداخته شد که در ارزیابی استتار، کارایی طرح های فرکتالی از طرح های دیجیتالی و سنتی بیشتر بود.

مراجع

1. Gabrijelcic H., Friskovec M., and Dimitrovski K., The use of image analysis for defining the shapes of camou-

شکل ۲۲- نمودار جریان آزمایش بوت [۴۰]

خود طرح های اختلال رنگی دارند، استتار بهتری دارند، نسبت به آن هایی که از روش تقلید محیط استفاده می کنند و دیرتر تشخیص داده می شوند. Stevens و همکار در همین سال نیز مجدداً از اختلال رنگی استفاده کردند.

Billock و همکاران [۳۹] در سال ۲۰۰۸، اطلاعاتی برای تشخیص تصاویر فراکتال (نامنظم هندسی) ثابت و نیز تصاویر فراکتال متحرک ارائه کردند. همچنین، داده ای را معرفی کردند برای نشان دادن اینکه چگونه تمایز به عنوان تابعی از روش ها و شرایط آزمایش، تغییر می کند. به دلیل غیر خطی بودن سامانه های بینشی، افزودن نویزهای متحرک به اهداف می تواند تشخیص و شناسایی را در برخی شرایط بهبود بخشد. Boot و همکار [۴۰] در سال ۲۰۰۹ با طراحی آزمون های بررسی کردند که آموزش افراد مهارت دیده می تواند سبب تشخیص بهتر استتارهای جدید شود، به همین منظور آن ها تعدادی از افراد را طی سه جلسه آموزش دادند. سپس، در جلسه آخر از آن ها خواستند تا اشیای استتاری جدید را کشف کنند. عکس العمل آن ها و ثبت حرکات های چشمی آن ها به وسیله سامانه حرکتی چشم انجام شد.

در نهایت پارامترهای مختلفی چون سرعت و زمان عکس العمل به کمک

flage pattern, Autex 2009 World Textile Conference, Turkey, 26-28, 2009.

۱۷. زارع نژاد ز، پیوندی پ، خوشه‌بندی تصاویر پوشاک با استفاده از پردازش تصویر و الگوریتم K-means، *مجله علوم و فناوری نساجی*، سال سوم، شماره ۱، ۱۰-۳، ۱۳۹۲.
۱۸. مزدک ز، پیوندی پ، علمدار یزدی ع.ا، استخراج و طبقه‌بندی تصاویر طرح سنگشور پوشاک جین با استفاده از الگوریتم خوشه‌بندی k-means، *مجله علوم و فناوری نساجی*، سال دوم، شماره ۴، ۲۰۹-۲۱۵، ۱۳۹۱.
۱۹. خوشه‌بندی فازی، www.ceit.aut.ac.ir، آخرین بازدید ۱۹/۲/۱۳۹۵.
۲۰. کریم‌پور ف، ایزدان ح، حسینی ع، ارزیابی همانندسازی بافتار تصاویر به روش روان فیزیکی، *نشریه علوم و فناوری رنگ*، سال ۸، شماره ۴، ۲۷۱-۲۸۱، ۱۳۹۳.
21. Gorji Kandi S., Amani Tehran M., and Rahmati M., New method for obtaining proper initial clusters to perform fem algorithm for colour image clustering, *J. Text. Inst*, 100, 237-244, 2009.
22. Bian P., Jin Y., and Zhang N., Fuzzy C-means clustering based digital camouflage pattern design and it evaluation, IEEE 10th International Conference, on Signal Processing, Beijing, China, 3 December, 2010.
23. Cho W.J., Ahn W., Kim M.S., Park J., Kim S., and Han K.H., Making pixel patterns automatically for camouflage – using color information from their background, International Conference on Human-Computer Interaction, Springer, Berlin, 2011.
۲۴. صفابخش ر، عبدی آ، تولید طرح‌هایی به منظور افزایش میزان پنهان‌شدگی اشیا در صحنه‌های بازی‌های کامپیوتری، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشکده نساجی، دانشگاه صنعتی امیرکبیر، ۱۳۹۰.
25. Zhang Y., XUE SH.Q., JIANG X. J., Mu J.Y., and Yi Y., The spatial color mixing model of digital camouflage pattern, *J. Def. Technol.*, 9, 3, 157-161, 2013
۲۶. پیوندی پ، درخشن ج، منتظری ز، طراحی پارچه‌های استتاری با استفاده از پردازش تصویر زمینه، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه آزاد اسلامی یزد، ۱۳۹۳.
27. Lin Ch.J., Chang Ch., and Lee Y.H., Evaluating camouflage design using eye movement data, *J. Appl. Ergon.*, 45, 3, 714-723, 2014.
28. Signature Measurements Guidebook, Glenn Rogers, US Army Aberdeen Proving Grounds, September 2007.
29. Baumbach J., Colour and pattern composition to blend objects into a natural environment, Association Internationale de la Couleur Conference (AIC), Stockholm, 2008.
30. Ramli A., Abd Ghani M., and Sathyamoorthy D., Quantitative evaluation of camouflage patterns on textile materials using fractal analysis, *J. Defe. Security*, 3, 1, 87-99, 2012.
31. Feng X., Guoying C., Richang H., and Jing G., Camou-
۲. گرجی کندی س، امانی تهران م، ارزیابی کمی قابلیت استتار طرح‌های استتاری، *فصلنامه پدافند غیرعامل*، سال اول، شماره ۳، ۱۳۸۹.
3. Safabakhsh R. and Abdi Hejrandoost A., Thinning based multipurpose camouflage pattern design, *Machine Vision and Image Processing (MVIP)*, Zanjan, 76-82, 2011.
4. Cho W., Seo H., Kim H., Lee J., Kang D., Kim M., and Han K., Camou LED: Real-time generation of pixel pattern for camouflage, *HCI International Conference*, Springer, 374, 699-703, 2013.
۵. گودرزی ا، مختاری ج، نوری م، استتار منسوج پنبه‌ای در ناحیه مرئی و زیرقرمز نزدیک با استفاده از رنگزای خمی، *نشریه علوم و فناوری رنگ*، ۳۵-۱۳۹۲، ۲۵.
6. Bartzczak A., Fortuniak K., Maklewska E., Obersztyn E., Olejnik M., and Redlich G., Camouflage as the additional form of protection during special operations, *Tech. Wyr. Włókie.*, 17, 15-22, 2009.
7. Types of camouflage, www.AllCamouflage.com, Last visited 20 November 2015.
8. List of camouflage methods, https://en.wikipedia.org/wiki/List_of_camouflage_methods, Last visited July 2016.
۹. شفیعی س.م، امانی تهران م، گرجی کندی س، ارائه نرم‌افزار ارزیابی‌کننده میزان کارایی طرح‌های استتاری، *مجله علوم و فناوری‌های پدافند غیرعامل*، سال دوم، شماره ۳، ۱۳۹۰.
10. Baumbach J., Psychophysics of human vision: The key to improved camouflage pattern design, *Land Warfare Conference*, November 2010.
11. Baumbach J., Colour and pattern composition to blend objects into a natural environment, Association Internationale de la Couleur (AIC), Stockholm, Sweden, 15-18 June, 2008.
12. Baumbach J., *Advances in Military Textiles and Personal Equipment*, Woodhead, 79-102, 2012
13. Friskovec M. and Gabrijelcic H., Development of a Procedure for Camouflage Pattern Design, *Fibers Text. East. Eur.*, 18, 68-76, 2010
۱۴. گونزالس ر، وودز ر، ترجمه جعفر نژاد ع، پردازش تصویر دیجیتال، انتشارات علوم رایانه، ۱۳۸۷
۱۵. باغشاهی ن، پیوندی پ، توانایی م.ع، مروری بر روش‌های اندازه‌گیری پارامترهای نخ با استفاده از پردازش تصویر، *مجله علوم و فناوری نساجی*، سال چهارم، شماره ۴، ۳۱-۴۴، ۱۳۹۳.
16. Jiang-hua H., Lei Q., and Tian-qi F., Image processing based on mathematical morphology in camouflage, 7th International Conference on Image and Graphics, Qingdao, China, 24 October, 2013.

- flage texture evaluation using a saliency map, *J. Multipedia Syst.*, 21, 2, 169-175, 2014.
32. Patil R., Ramteke S., and Patil N., Implementation of weighted structure similarity and texture parameters for camouflage texture, *Int. J. Eng. Res. Technol. (IJERT)*, 3, 2242-2245, 2014.
 33. Singh S.K., Dhawale Ch. A., and Misra S., Survey of object detection methods in camouflaged image, International Conference on Electronic Engineering and Computer Science, IERI procedia, 4, 351-357, 2013.
 34. Tankus A. and Yeshurun Y., A model for visual camouflage breaking, *Biologi. Motiv. Comput. Vis.*, 1811, 139-149, 2000.
 35. Tankus A. and Yeshurun Y., Convexity-based visual camouflage breaking, *Comput. Vis. Image Und.*, 82, 3, 208-237, 2001.
 36. Nagabhushan P. and Bhajantri N., Multiple camouflages breaking by CO-Occurrence and canny, DOS in Computer Science Conefrence, 2004.
 37. Neider M. and Zelinsky G., Searching for camouflaged targets: Effects of target-background similarity on visual search, *J. Vis. Res. Oxford*, 46, 14, 2217-2235, 2006.
 38. Schaefer H. and Stobbe N., Disruptive coloration provides camouflage independent of background matching, *Proc. Biol. Sci.*, 273, 1600, 2427-2432, 2006.
 39. Billock V., Cunningham D., and Tsou B., What visual discrimination of fractal textures can tell us about discrimination of camouflaged targets: The human factors issues in combat identification, Farnham, UK, Ashgate, 99-112, 2008.
 40. Boot W., Neider M., and Kramer A., Training and Transfer of Training in the Search for Camouflaged Targets, *Atten. Percept. Psychophys.*, 71, 950-963, 2009.
 41. Pan Y., Chen Y., Fu Q., Zhang P., and Xu X., Study on the camouflaged target detection method based on 3d convexity, *J. Modern Appl. Sci.*, 5, 52-157, 2011.

A Review for Camouflage Pattern Designing, Evaluating and Breaking Methods

Mona Zeinalpour Yazdi¹, Pedram Payvandy^{1*}, and Hossein Izadan²

1. Department of Textile Engineering, Engineering Integrated, Yazd University, P.O. Box: 89195-741, Yazd, Iran

2. Department of Textile Engineering, Engineering Integrated, Isfahan University of Technology, P.O. Box: 84156-83111, Isfahan, Iran

Abstract

Camouflage has been widely used by animals to avoid predators for centuries. Military camouflage is also used to protect armed forces and military equipment from observation and detection by enemy. In the past, artists were designing the camouflage patterns which was quite costly and time-consuming. However, nowadays by promotion in machine vision techniques such as image processing, designing suitable camouflage pattern can be done by computers. Some of image processing methods which are used for this purpose are image enhancement filters, edge detection filters, mathematical morphology, using k-means clustering as well as the use of fractal. In this paper, the studies related to designing, evaluation and detection of camouflage patterns are reviewed.

Keywords

camouflage pattern,
image processing,
clustering,
fractal

(*) Address Correspondence to P. Payvandy, Email: peivandi@yazd.ac.ir